

# РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. \*, 02.02.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – \*, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА**  
като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно наказателно дело № 20222120203726 по описа за 2022 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на М. Т. С. с ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*, ж.к. „\*\*\*“, \*, срещу Наказателно постановление № 431а-137/05.08.2022 г., издадено от началника на 01 РУ към ОД на МВР-гр. \*, с което за нарушение на чл. 64, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМВР на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 100 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява, като моли за отмяна на постановлението или за намаляване на размера на глобата.

Административно - наказващият орган, надлежно призован, не се представлява в последното съдебно заседание.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (върху НП на л. 6-гръб е отбелязано, че същото е връчено на жалбоподателя на 14.09.2022 г., а жалбата е подадена на 20.09.2022 г.). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след преценка на доказателствата по делото намира за установено следното:

На 19.07.2022 г., около 21:30 часа, в гр. \*, на ул. „\*\*\*“, до Младежки дом, екип на 01 РУ на МВР-\*, в който бил и св. Д. Г. Б., извършил проверка на жалбоподателя М. Т. С. във

връзка с подаден сигнал на тел. 112. Б. рапоредил на С., който бил в нетрезво състояние, да представи документ за самоличност, което С. не сторил. Жалбоподателят бил задържан по реда на ЗМВР, като му бил извършен обиск, при който не били намерени документи за самоличност. На същият бил съставен АУАН бл. № 431а-137 от 19.07.2022 г. за нарушение на чл. 64, ал. 4 от ЗМВР за това, че не изпълнил полицейско разпореждане да представи документ за самоличност и АУАН бл. № 431а-136 от 19.07.2022 г. за нарушение на чл. 6 от ЗБЛД за това, че не носи и не представя лична карта или заместващ документ за самоличност.

Въз основа на АУАН № 431а-137, на 05.08.2022 г. е било издадено и атакуваното НП, с което за нарушение на чл. 64, ал. 4, вр. ал. 2 ЗМВР на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 100 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – началник на 01 РУ към ОД на МВР- \*, а АУАН съставен от оправомощено за това лице, като вмененото нарушение и съответстващите му правни норми са описани пълно и ясно.

Съдът обаче намира, че липсва извършено нарушение.

Съгласно сочената за нарушена разпоредба на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 100 до 500 лв. Иначе казано, нарушението се изразява във виновно неизпълнение на разпореждане на орган на МВР. За да се приеме, че е налице нарушение обаче, следва да се прецени дали даденото разпореждане е било изпълнимо от нарушителя, както обективно, така и субективно, т.е. нарушение ще е налице тогава, когато едно лице е имало възможността да изпълни разпореждането на органа, но е решило да не го направи.

В конкретния случай е посочено, че С. не изпълнил разпореждането на служителите да представи документ за самоличност. От протокола за полицейски обиск на л. 60 обаче е видно, че всъщност С. не е носил в себе си никакъв документ за самоличност. Това, въпреки, очевидно е установено и от самия актосъставител, тъй като на С. е съставен и акт по ЗБЛД за това, че на същата дата и час не носи и не представя лична карта или друг заместващ документ за самоличност. От това следва, че в случая е било обективно невъзможно за С. да изпълни разпореждането на органите на МВР да представи документ, поради което и няма как да се говори за виновно поведение от негова страна. Липсата на документ за самоличност би могла да се квалифицира единствено като нарушение на ЗБЛД,

което е сторено от актосъставителя.

От горното следва, че липсва състав на извършено нарушение по чл. 257 от ЗМВР от С., тъй като даденото му разпореждане е било неизпълнимо, поради което и неизпълнението му в конкретната ситуация не би могло да се квалифицира като нарушение на закона. Тук може да се отбележи, че е без значение изложеното от актосъставителя, че С. се бил държал арогантно и т.н., тъй като такива действия не са описани нито в АУАН, нито в постановлението.

Предвид изложеното, съдът намира, че атакуваното НП е издадено в противоречие с материалния закон и следва да се отмени.

Така мотивиран, Районен съд- \*

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Наказателно постановление № 431а-137/05.08.2022 г., издадено от началника на 01 РУ към ОД на МВР-гр. \*, с което за нарушение на чл. 64, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМВР на основание чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, на М. Т. С. с ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: гр. \*, ж.к. „\*“, \*, е наложено наказание глоба в размер на 100 лева.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.\* в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – \*: \_\_\_\_\_